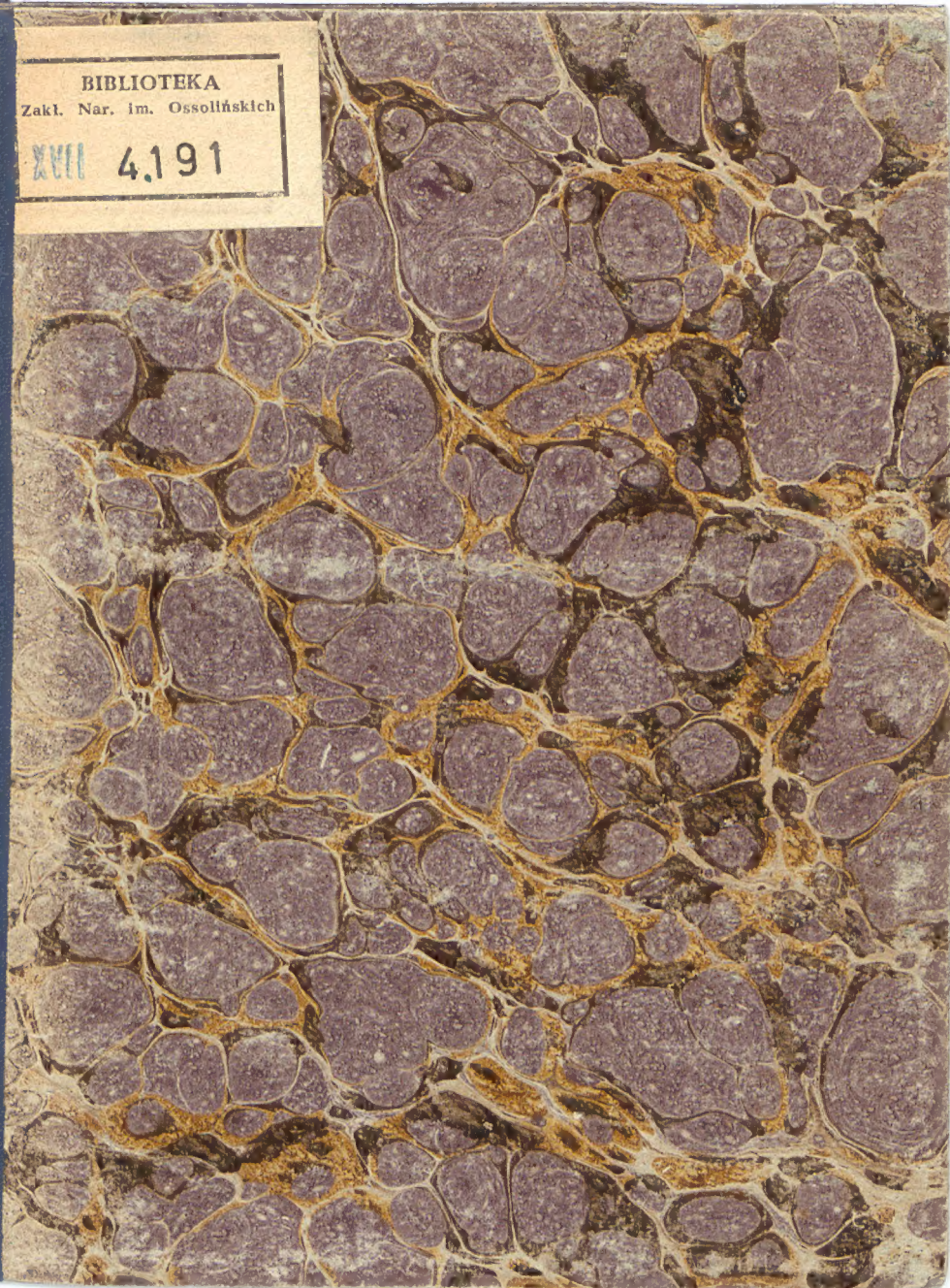

BIBLIOTEKA
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

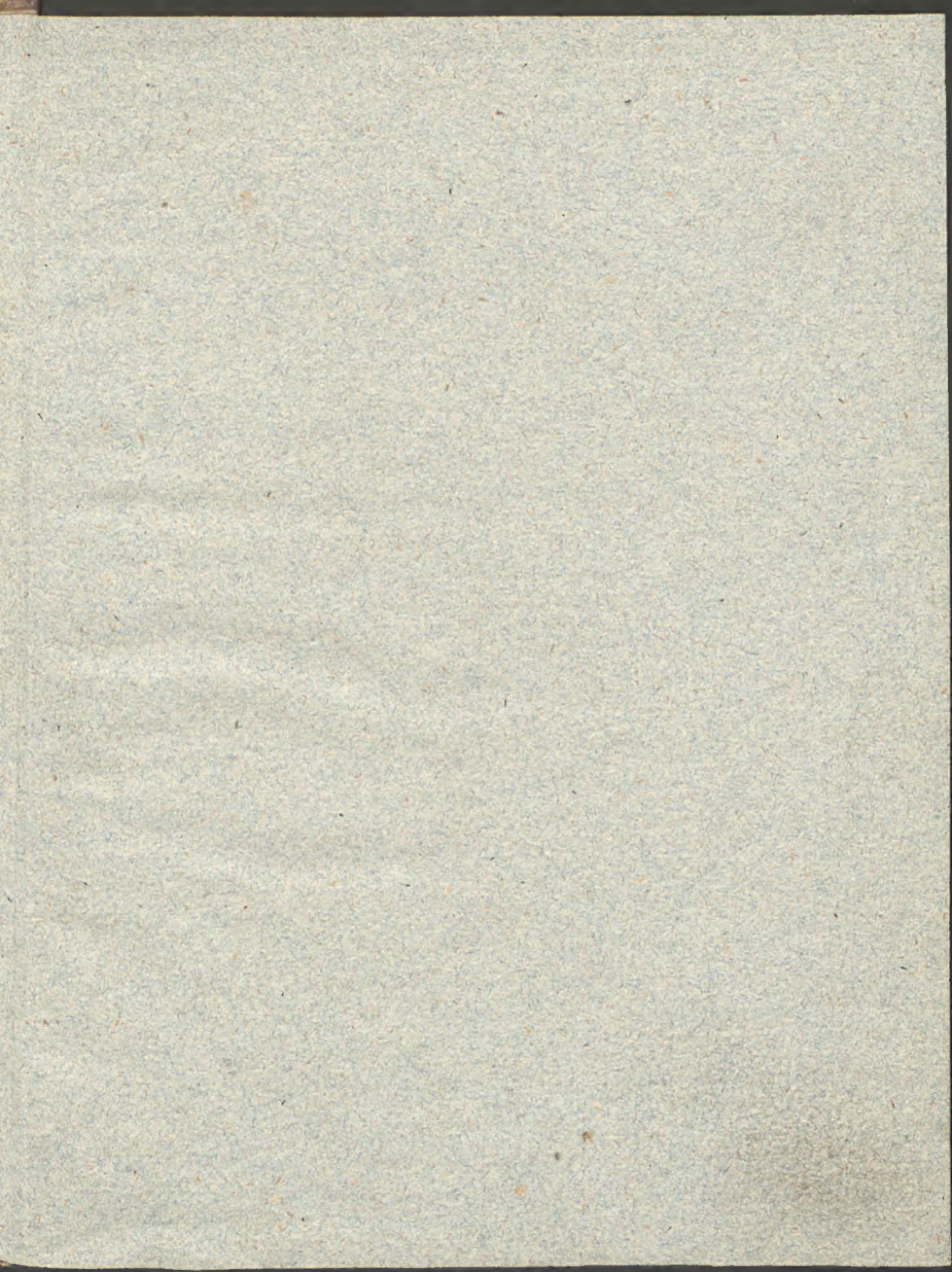
XVII 4.191

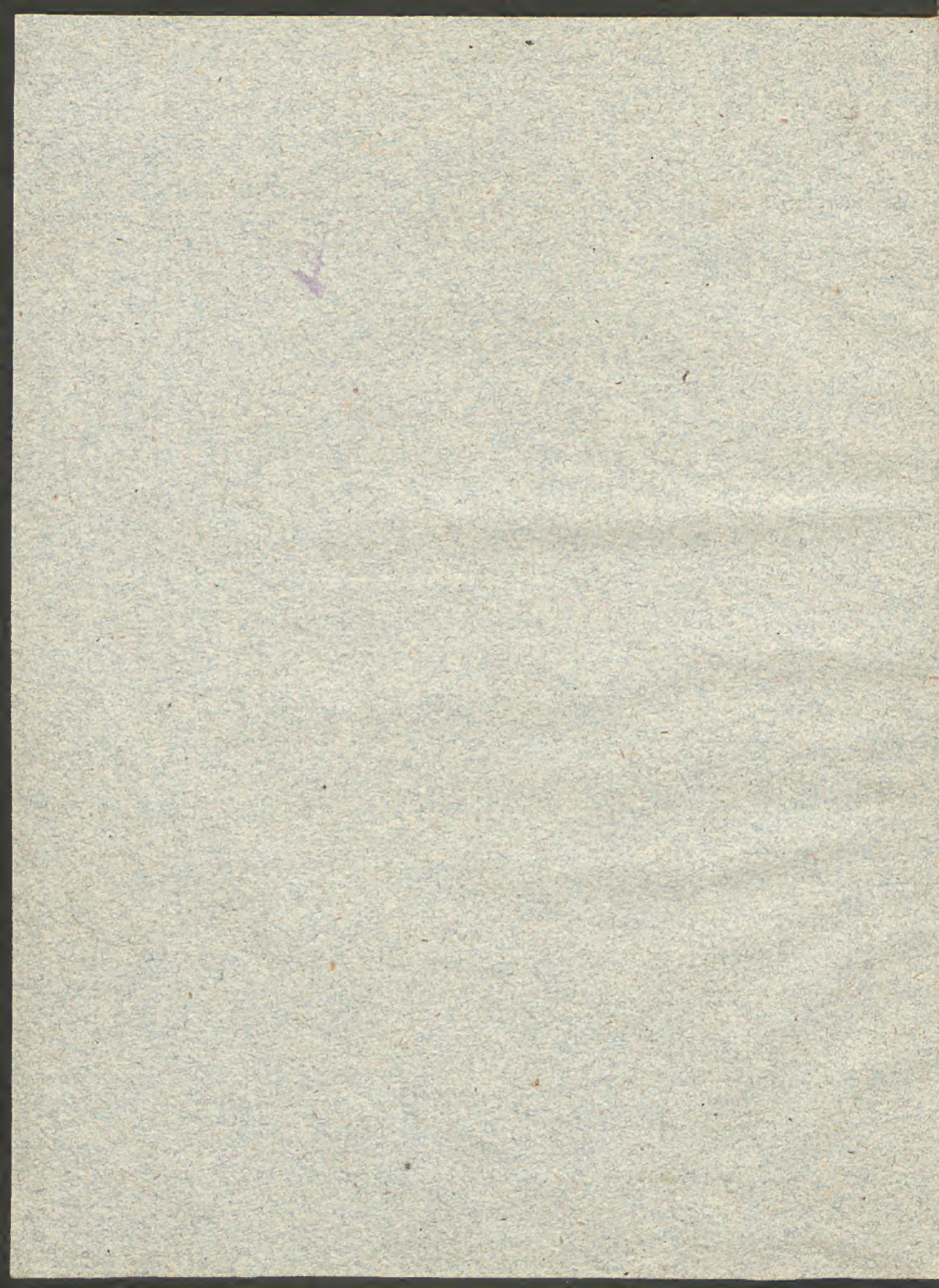

16.213

SVPLICACYA Z B O R V WILENSKIEGO.

Do HERN MARYN LUTER / za Ł. MIKOŁAEM BUR-
CHARDDEM Ministrem swym / ktoryw Sobote
połny łazac / zdrabiny spadł / y byie
złamać raczył.

Dan z Piętki damińskiego dnia Czerwca / Dłicy:
Niemieckiej / a w Lutrowski pisan Bamiency.

X. Sam: **H** By Burchárde hāmny sie co czyniś lepszego/
 X. Mik: **N**á bole obázemy/ Dosyć teraz zlego.

Po te czas z powietrza dźbie/ grądy/ spadają/
 A teraz Ministrowie/ iść to Cud nie mają.
 Wile lada Metheoron/ w płudach y w Kabacie/
 Pánowie Lucerani: wielki to śarb maćie.
 Chowaycie go z pilnością/ bo wam pewnie zginie/
 Wioście kłoz oszkiem dybie przy orabinie.

XVII - 4191 - II.

S V P L I C A C Y A ZBORV WILENSKIEGO S A S K I E G O.

Do Hern Märtyn Luter/ zá X. Mikotájem Buro
chárdem Ministrém swym/ ktory w Sobote po
Bury tážac/ z drábyny spadl/ y byse
ziámác tážyl.

Od wiernych owieczek ná pieriach onemu w trunnie položona

Przezacnemu Pátrýárše Sáskiemu/ Hern Märtyn Luter /
Placemu Ewángeliácie/ Apostolowi Witemberškiemu wiary
prawdziwey Archiséniorowi/ Wierni Confessiey Au-
spurskéy zbóu Wileńské / poklon y poslušénstwo.

Pátrýárcho náš deogi Hern Luter Märtynie.

Oznáymálemyť z pláčem ntesezesno nowéno.

Ktora chćiey wyrozumieć/ prošíemy čte pšlne/

Co sie tu ostálo v nas dšís trzeci dzien w Wileńie.

Ten ktoryč ten list odda/ slugá twey winnicy/

Ktora sám ná Wileńieckiey w Wileńie test vlácy.

Był twey Ewángeliey bárbzo sławny Kábi/

Leč zlámal sobie byle z padšy ná teb zdrabi.

Až mu w ten čas zeby ležyl přez vćielý/

A mowe mu ná wieži okrucnie odiely.

Táž se gdybyš go spýtal/ nie mogłby osobie

Dře spráwy/ y przygoďy swéy powieďleć tobě.

Pržeto my w ierni twoi/ ponieważ on niemy/

Swiádecwo ná pápierzé tážowe dálemy.

Tak tedy jest : w Sobóte / záprosil byl gošci/
Sasiádom swoich wterných / ówiczek wásimosći/
W tym przyšedšy ze žboru / chwyći gorzalecki/
Žatym coby wárzylá / spyta swey žonežki.
Oná powie : že Jayká / y rybek nie wiele/
A on iáko strož pilny / praw twych w tym Kościele.
Abo práwi chceš glupia zostáć Papieżnica/
Že w Sobote nakarmić mnie chceš iálečnica.
A tak y gorzalecka troche zápalony/
A o twoie wstáwy / iák Lew zálušony.
Bedac synem prawdziwym / diebte swego Dycá/
Stoży wstok ná drábina po kókoš do kocyá.
Ledwie sie do turniká podrábinie dorwie/
Žá gárla kókoš w kocyu iárzebáta porwie.
Wrym Bápstan ná kury / kógut niecnosliwy/
Broniac kókošy / požal broić swóie dšiwý.
A tak dlugo po kocyu robíť swe turnieie/
Až wczyní Láčawcá z Xiedzá Ráznobšcieie.
Polećiał miłosniček / nterzeł iedno ráta/
Dšieć w wrzast i ách w Dyábláć iúž náš mily Tátá.
A páni ktora ryby niebogá wárzylá/
Wyšzawšy co / wárzachew z rełu wpušćilá.
Južćť miał iákoškolwiek ležćie přenošiny/
Ale záš dargo Dyáblu / twárbe pokladšiny.
Stowá oná Božego pišmá wšycká pełná/
Brzećlá o žćemie / áž z niey polećiałá welná.
Ježyl ktorym siećť niegdy rzekło Bože stowá/
Wšćety zeby / wnet mu wstáť y mowá.
Gárla ono co grzežy we žborze špiewálo/
Štrzywólšy sie hánlebnie / z plećla ktwia záwrzálo.
A bógwá gdy ieý drzewi zámněiono w gárlá/
A wo sie infym kóncem niebogá wydarlá.

Przeto jeśli by tróche nie piźmem traćić/
Baz tey Wąsności do łaznie/ niechby sie wymelał.
O ktrora tam góście Wąsność/ słyszymy nie trudno/
Wiere niechay nie chodźi Saska dusza brudno.
Zwlasza kiedy rzeżono níl co inquinatum,
Nie wnidźcie w niebo/ wiere strach to bay go kátom.
Jesli by też kës drogi vchybil do niebá/
(Jako to piłanemu/ dsiwować nie trzeba)
Przez cie mu pokazana ma támo bydź droga/
Bo go ná twey posłudze/ porwała śmierć sioga.
O twe sie práwa wiał/ o twoie wstáwy/
Chćiał też mięso w Sobote: Męczennik to práwy.
Abowiem żeby posłowo Papiestkich niechował/
Szyje zlamac od kurow spadłszy nie żalował.
A my go bedziem iáko Męczenniká cćili/
Boć go oto kurowie dla postu zabili.
Wiec był wielki dozorca twych przykazan w Wilnie/
We wśech cie cnotách twoich/ náśladował pilnie.
W wśynkách sie nie kochał/ w samey wierze tylko/
Miał żonegłs nie żadna/ y dziateczek tylko.
A co sietknie pełnienia/ gby czego dobrego/
Slubujemy że spełnil/ że do dna samego.
Że go możem malować z tą zlamána głia/
Miedzy czterma cnotami/ zą temperancya.
A owsem niech zą twoja łáska to rzeżemy/
Wiele cnot on cie przeszedł/ náoko w tożlemy.
Tys musiał posy pościć/ kiedyś był w Błastorze/
A on sie wychowawszy z dylecinstwá przy Zborze.
Jako żyw ich nie pościł: Tys ná Juerznia wstawał/
A pácierzes Papiestkie o put nocz mawiał.
A on choćby chćiał był wstac w nocz ná modlitwa/
Musiałby był miec pserwey z żona pewna bitwa.

W przedwieście bżimale to hyl/ dż wielkiey młodości/
Chował ją tak Karb drogi/ gdzieś w wielkiej krypcy.
Włażanlu wżytko nam przekładał co wiedział/
O samey cyle prawdie/ nigdy nie powiedział.
Przyšlo mu co z wielkiego przeciwnicy Kochan!
Bco sie w tym Koch/ tego drugiemu zabrania.
Przekładał nam przed oczy zawiody twe wstawy/
Mładowicie on punkcik/ wiecznej godny sławy.
Ktory ma tak kleynot drogi twa postylla/
Si non vult vxor, ergo veniat ancilla.
A imie twe ilekroć wspominał na żazanu/
Błaniał sie nisko/ ciek cie miał w posąnowaniu.
Przeżył żywot tak świąty/ że tym koncem schodzi/
Dziwować sie nam wżytkim nie pomatu godzi/
Jakożby go śmierz był taka nte podkula/
By ma była zła żona pierzyna postala.
Wtedy laćtał z kurnik/ o Boskie staranie/
A co przecie miał bardo wesole skonanie.
Bo Duch a wypuszczać/ wibżeliśmy sami/
Z wielką radością konał/ tak a bgnął nogami.
Przeto y te drabino chować nam potrzebą/
Po ktorej Bżnoddziecia nasz po lazi do nieba.
Jakożemy do Zboru zaraz iażanieśli/
A tegożmy kokuć na spadach rożnieśli.
Z ktorego giel tak zacny ząginal przyczyni/
Ze go na żyte zepwnał/ iako kąt z drabiny.
A ciek nra na świecie dosyć jest nie wiele/
Choć sie y kłaja żenia w tak zacnym Bościele.
A bądztemyli iesteć tak lamali żyte/
A ta eroda nie wielka do Dębla sie kryje.
Ciebie nam na ostatek przychodzi wsiłnie
Prosić/ twym wiernym Ktorzy tu mieszka ny w Wsiłte.

Przez

Przez żenka twoje droga Bątrynka de Bore,
Przez dziesięć dziesiąt, dziesięć tości pludry (spore)
Otworzył tey niemey duszy rychło drzwi do Ráin/
A ciebie też żegnamy Ksioże Mikoláin,
Báznobójstwo náš drogi/ tzy sie zálewamy/
Jlerázy ná imie twoje wspomtnamy.
Żegna cie wtrapióna żoná twojá mila/
A ten dzban piwá spory/ w głowieć postawilla.
Dzban piwá y Wilenskiej Aquawity fláská/
Wiedząc że tá o ciebie málá gdyś był lásko,
Do ciebie zaś Marćinie rzecz swa obracámy/
A madrey twojej rády w tey mierze żądamy.
Mamy nie nagorszego sám náuczyciela/
Ministrá Dabrowskiego Kiedzą Samuela.
Który z Poznánia świeżo láśnie wyswiecony/
Też láśność prawdy twojej/ przyniósł w náše stróny.
Ten z náuki głębokiej ktora ma bez miáry/
Głowe w twoj kościół w nośi Artykuły wiáry.
Naprzód przy chrzcie zázywá Dyablow wytklináta/
Nie wiemy iesli to má z twego rospásánia.
Jákoby żony náše (siráchci to nie máły)
Wespol z iákłemiś dyabły dziećci rościć miáły.
Táká rzeczá szesliwse dśleci Bálwinowe.
Bo te sie chwátá Bogu robzą bázgo zdrowe.
Czym sie inż kłká wternych ob nas obrażito/
Bá y do Bálwinistiego chrztu sie obrociło.
Nuż zaś w Póstyli ktora teraz świeżo wydał/
Biskupow dwó Papiśkich/ inż Zborowi przybał.
Stánisława/ Wórciechá/ nazywa Sasami/
A ci byli przed toba/ dobrze y przed námi.
A tak iek námerch Swiętych wiecey naprowadzi/
Pewnie nas z Bóhólitó okrutnie powadzi.

Już my sie toba samym kontentować chcemy/
 Miałsto ich łosci/ twoje pludry całujemy/
 Koraty też w prowadził/ nabożeństwo nowe/
 Zmyślając sobie co mu teno przydzie w głowę.
 A mali sie prawda rzecz/ już nam nań nie miło/
 Wznawia to o tym u nas ani słychać było.
 Spowiadając się nam kaje/ y ma kasażkę o tym/
 Pán Bóg to wie co będzie z naszą wia: a potym
 Pochwalił będzie wciąż/ choć ma nie kazań/
 Aby psy y z świniami/ we Zborze chorwano.
 Wydal też świeżo kasażkę/ rzeżono Ráy duszny/
 Według tej matercy/ tytuł prawie słuszny/
 W tym Ráiu Xiadz Sámuel Adámem sam będzie/
 A Páni tego Jewa podle niego siedzie.
 Przeto iesli ich Dyaból zwiędzie tam/ y słuszt/
 Wszytżo to iáżo w Ráiu porządkiem isć musi.
 A kiedy by go lesze z Wilná przez wygnáno/
 Tak iáżo mu w Poznaniu z dawną wosiálanó.
 Dopieroby sie wszystko starym obyczajem
 Spelnito/ y byłby Ráy tego prawym Rátem.
 A iáżo Adámowi kózuch z Jewa dano/
 Kiedy ich dla przestępstwa przez z Ráiu wygnano.
 Tożby sie też y temu Adámowi stało/
 Gdyby go z swego Jewa miałsto przez wygnáno.
 Musiałby w ten czas chodzie/ iáżo nań przystoi/
 Co sie teraz chłop prosty/ w Xleże śący stroi.
 Co drogłe tkanki na leb corce swej sprawnie/
 A páfamony w kramách dla żony kupnie.
 Lepiejby siedl po kózuch do kusnierza sobie/
 A dał pokoy Kleryckey sukni/ y ozdobie/
 Owo zgola we zborze naszym co chce broi/
 Kiedy musie y iáżo, co w mozgu żaroi/

Żączy mowy decyzy w tym pilnie czekać/
A wśllntę prośbami swymi nąlegamy/
Niechciey nas w ternych Sądow w tym nierzabście chować/
Ale na m swe wstawy rąg sam przepisywać.
Żączy od nas Katryke swa obłap prośtemy/
My też po ledney zą twa dusze wypelnniemy/
A rąg nam bydsz do końca Miłosćnym Pánem/
A za bedziem gdsie y ty i ną wiek wiekóm Amen.

N A G R O B E K.

Mikolay Burchard / z wiernemi sŭłmi.

Wierni. **S** To Bezeczne kłofsy / Gemu tu grzebiećse/
X. Mi. **S**ładz Mikolay tu leży / zaż tego nie w tećse/
kolay. **D**awć te pokoy nie dśiatki / bo mnie te kłofsy/
Nabawolety foremney ną wiek kłofsy
Chećieli sie pospieşyć ną te delicye/
Stamćie sŭble z turnika / ińko y ta syiel

Herby sławney pámieci Nieboszykaż. Mikolaj.

Półtą w polu herokim / co herb był po Wycu/
A po Mátce ząś drugi / trzy kłofsy w kocyu.
Po Bábce tedney oşog / á kŭsŭ po drugiey/
A w helmie kluz od űboru / ną przypráwle bŭngiey

Apostrophe do Miśtá Wilenskiego.

O Mąŭo niefes eśliwe / o Mąŭo wielkiego /
O d : bo powierzechowna Kieřwá Litereskiego.
Innych z Poznánia / z Prági / z Czech w wyświśeśla /
A ti swoie be piećne w tobie dom : mála.
Ale ząś z drugiey stron : czeke jeś i eśliwe /
Ab w tem sroşey karzeż Prorozi fałşywe.

W inszych se wyświecila/ pała/ y piatunia/
A w tobie była łamia/ kcorzy fałsze knia/

Do Sásow.

Sásowie ródze w posty kurów nie iadacie/
Mitoláid zdechłego przykładem sie łaycie.
Abowtem gdy nieborás kury k/obie wabi/
Szyle sobie nieskásno złamał z padsy zdrabi.
K wam sie wierze z tymi/ kurmi nie powiedziet/
porówny kácu/ lepley test kby y óledziet.

Do tych że Sásow.

Ende krzywa Sáska wára/ bo by prostá była/
Burchárbowi by nigdy było nie strzywiá.

S W I E C A

Bedra K. Szchwan Dabrówski ná lichtrázu
Sprawiedliwosci.

T

POSTAWICRACZYL.

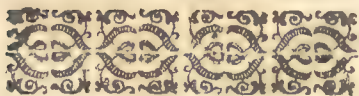
Sámuel Szchwan Dabrówski Slugá słowá
Bożego/ wiernym w Chrystusie Brácity y Cico-
stróm Wiary Chrześciánskiej wyznániá.
Auspurskiego/ zc.

W Zbráná trzodo páńska/ narymilše Dsiateczki/
Syná Bogá żywego wybráne Owieczki.
Sluchaycie iákie pan Bog syni cudá nowe/
Chsac wzmierozie wmyśli/ bá y sercá zborewe.

Wizerka

W ciórnyßego wleczdra siebziałem v piecã/
 Byt ogień ná kominku/ gorzálá y świecã.
 Alié Duch páñski ná mie wnet wstąpił kominek/
 Ái mnie skry osypály bázro z gestym dymem.
 Perwie by w mie byt náchnat takie skryte słowã.
 Ale że ioná móta głupia biálagłowa.
 Po papiéßku sie zegnác poželã od stráchu/
 Ái Pan też rozgniewány/ przez odlećtal z gmáchu/
 List tyle porzucił wßy nle dáleko piecã/
 Beorý Herr Mártyñ Later náßá táñd świecã.
 Do nas nápisác raczył/ ná Suplikę onę/
 Beorasmy Burchárdowé dali byli w trunne.
 Ktora ta láßkom wáßym/ nie mießkáłac wole/
 Ná kazáñiu przegrytam/ w te przysła Tiebzle.
 Jáco Pan náß stráßny/ tesli nle wlezyćte/
 O palony was seden óstó v mnie wyrzyćte/
 Ái téß wamillse dziatki/ zerdsmv sie poranu/
 Dzielac zã tákova láßke swemu páñu.
 Chwalmy go spolem wßyscy/ y stázy y dyleci/
 Ba lesze z nas kłóremu/ ten Duch/ w gebe wleci.

X. Samuel Szechwan Dabrowski
 Minister Ferbi Dei.

O D P I S.

**Grze Marciná Lutra ná Suplicácyu Ełdru
Sáštíego Willenskiego zá JX. Wilem Burcháro-
dem/ Ministrém swym/ který w Sobote po Luty
lážac/ zá zdrowie Pána Lutrowé z dráo
biňy skočyl/ y syie zlamát raczył.**

MARGIN LVTHER sam jeden náw wšykiení Sásky.
Naywššy pášterz y Pan až ná wiesne časý/ Dzlakom
wym ná Niemieckey (w onym Wilete) wlicy/ Szczęścia
zdrowia/ wprzymie také sam ma żyty.

NJe lekáycie sie Dzlacki/ káz pieklá báda/
Zátrzymánym sam trochę/ wáś namilšy Táda.
Takem wterzył/ y wam tež tak wterzyć potrzeba/
Ze šaden przed dnem Sadnym/ nie poydžte do Tlieba.
Czyseu ntemáš/ w siemi też mieškáto robacy/
Ná siemi tylko żywi/ ná powietrzu Ptacy.
Kaj tež tylko dla żywych ludši založono/
Z ognistym Anzola niezem przystawiono.
Ažak/ po šmterci gdišie šie podžteč bylo dny/
Musiałem až do Pieklá wlešć po same wšy.
A nte tylko ta/ jest sam nas Niemcow nte lada/
Ze inž trzećta częšć Dyabłow po Niemiecku gada/
Nte šebyšiny čierpieli/ wšak žem wierzył y to/
Ze przed Sadnym dnem čierpteč/ nie jest przyzwolito.
Tylko Sadu čekájac/ z wišicelámi Čártý/
Pítemy/ á o pełna gramy w kóštki/ w kárty.
Čzosem też popřwšy šie poydžiemy zá goby/
Až drugiemu ze wolešoro/ šypis šie otreby.

Co šiey

Co sie y mnie samemu nie bawo trzfił/
Zem do was nie pisał/ to przekłoda bylo.
Co iako sie tam dzialo/ posuchaycie pilnie/
A kascie to przesyłać/ wsiytim Sasiom w Wilnie.
Lucyfer sprawil bankiet/ dla gościu nowego/
Mieolaiu Durcharda/ Ministra wafrego.
Tas też tam co przybneyfych wezwat Lapidusow/
Ciadelniefych kościola swego wytrykusow.
Philippa Melanthona/ y Kocherodamra/
Byla też tam y moiá Kátryneška samá/
Przyfiedł y Kálwin/ z Beza/ owo brumna pozwará/
Nie póspolitych igarzow ná tym świećle párá/
Byla y inszych mozgow roznych tam druzyna/
Ktora mnie násláduie/ ábo też Kálwiná/
W tym pod piány wieczor/ iákos serony wiary/
Wszely sie mledzy námt bázro wiele te swary.
Kto predse pomnozenie miał swego Kościola?
Rzekł Kálwin: tobie Lutrze to przypisać zgola.
Jeś ty miał pomnozenie/ predse nádnas wlelu/
Boś miał syná we trzy dni/ po swom weselu.
Przydał y to/ żem ta był prawí Kanoniktem/
A tyś był gołym Mníchem/ lebowie nie Lákitem/
Takci mnie weścił Kálwin: co żem mu zborgował/
Jezelmgo też y ia do brzeyśanował.
A ty páie przyfłowány/ w Genewie y pregi/
Obeyrzy ieno grzbiectwoy/ iákie tam masz begli/
Przymawiaś pomnożeniu Kościola moiego/
A twoy iak powal kwitnac z ob grzbiectwoiego.
Cbyć piatnem wypalona ná grzbiećcie Lilia/
Płó nie kwitnac pociół/ twa Ewángelia.
Bá coś a zanie pomniś/ Sedemátye niera/
A j. i. dci mnie Jęgo Miedci Pana Lucyferá

Gdy sobie Mściwo dny/ w tym Jęgorowiśń/
Ministrą Kálwinśkiego/ nowo przyślá duśń/
Tám dopiero nowa kóść/ miedzy nas wrzucono/
Chciał dusznie Kálwin: aby wyższy posádzono
Jego Jęgorowiśń/ niż Burchárdá mego/
Prośtego chłopá/ niżli Mszennika cnego.
A gdy mnie też bez wstydu Kálwin tat śkalowáć/
Niemożem się też yć/ daley pohámowáć.
Dalem mu resztko kuslens w obetá pászeka/
A on mié też zebomá zachwył w práwa reka.
A táz miał iádo wite żeby ten syn pieśli/
Je mnie Páná Pluconá Janus bálwierz reszli
Niemożl wyleżéć/ przeto przedtá po Młotyśń/
Cyruliká do Wólńa/ w ypráwiono Biesá/
Przyméná z nim iáko z proce/ áley ten zgoiá/
Ják to stáry chorobie mójey niewydóła.
Bo mi się bázgo wrzucił inż ogien piekielny/
O teory iám nie trádno/ wótyczém go pełny
Stád mnie goráżńá wielka nie pomálu pteze/
Ledwie się głowá zleżu w tym ptekle nie wóćcieżes
Przerómtáj moie dżiáć do was po niewóli/
Dlugo nie odpisówał/ bo mnie reka bóli.
Jákóž ájem Philippá Młáńthoná cnego/
Slawney Káncelláry mey Podkánclárzego
W tym wóyl/ áby do was zá mié odpisówał/
On reka włásna písal/ á iám mu bierowáł
Naprzód teby/ wóśń drogi Pásterz Burchárdy/
Wielkiego sámi dostápił honóru. nie wózgárdy.
Bo zá Mszennístwo: kóśca/ zá moie wstáwy.
Podiáć w Sobótá ráżyl/ ták iáko Sás práwy.
Bról Jego Móść Pán Pluto/ ná przewyńe moie/
Opáczyl go wrzedem/ gdyž mu lúchnisá swoie.

Dal w rece/ bō widszał i tã w nim dychotã/
 Do kuchiey był/ że w nley pozbałil żywoć.
 Przeto zostal Buchmistrzem./ a co swoje białki
 Barmil/ to teraz karmi draby/ y ich Mactki.
 Co natłusze Białwinie/ y Easie duszyce/
 Gotnia Jęgo Miosci do czarney iszyce.
 Altora chłda/ to ta słonina spiknia/
 A do ostrego pieprzu pieknie przyprawia.
 Tławaykowstie Luse/ lusa miasto grzanek/
 A Plucdonowi kłda/ bō pła w edzbank.
 Bo iãko nã tym świecie od kłpãte zwanã/
 Tak ie też y po śmierci w n po obrãcano.
 Tych zãstkorzy w Witepsku/ zabił Władyske/
 Przynioł sam draba tego nie miałe manyske/
 Onch grzezných Młkitoro borodãtych grono/
 Stocwino miasto grzybow gwałtem nãwãrżono.
 A głowy co w Witepsku ewiżo im wlieto/
 Sãrżem ich do lud nie miasto kraset wlieto.
 Na tych drwa woja/ ktorzy nosili poćist/
 Drugiemu miasto wlechiow/ fornia pulmist/
 Nowochrzesnstie żerady w wodzie sie nurzãto/
 Dla poćednich ie Biesow/ do rosolu dãia/
 Żydoastie kosa śmierdza/ nebyne y krostãwo/
 Tãtãrskie skãpatãca/ zarne y plugãwez
 Przeto ie wpytkie rãzem/ wãrzy Cerberowi/
 Pan Burchãrby/ sławnemu pietla Brytanowi
 Ktory tuż y wrot zãwse sioł nã lãncrchu/
 Żybow/ Tãtãrow/ Turkow/ ma gwałt w swoim brzuch.
 Bo co poćednim zeybił Nowochrzesneom z siolu/
 Co Cerberowi z ryba z koćciãmi pospolu.
 A tãtã co przednieysch Żybow biał skilo/
 A iãk ienymã przed pũtko nã milã.

Po kłórze z tego świata żydzi zaciechali/
 A za dobrą monetę sam je obmieniał/
 Kaza też zaszem przypiec Burchardowi nerek/
 Abo tłustych y smacznych wstawić mu sperek/
 Abo też drapankiny zrobić na śniadanie/
 Tego mu się wszystkich do woli dostanie.
 Włoc ieseże sam tak pierno y kwaśno jadła/
 Ze się aż goby krzywiał/ oczy wydiadła.
 A zaś co przedym Burchard był leżył/
 Kiedy po kury lałac/ wrzastł się z kurnik.
 To teraz się śpiewaniem wstawnie zabawił/
 Jedną przedsię słow wszystkich nie dobrze wymawiał.
 Błżył iakosi Dunie na Michałka note/
 Jako się mażnie z kurni parzył w sobotę.
 Jako do seurinu chodził/ do kurnik śmiele/
 Jedną przedsię słow ieseże nie domawia wiele/
 Coś strony sobornego/ chce śpiewać obiada/
 To nie może wymówić/ tylko jedno Błada.
 Co chce śpiewać o mole kłósy/ pastercy/
 To on śpiewa/ o moia kłósy nieśtery.
 Wspomina też sam często páná Samuela/
 Aby mu pomógł zasyć takiego weśela.
 To także zaczęło się Burchard podkłada/
 A z Młotem z adrożym co się też sam oskłada/
 Sprzepićia Pan Lucyfer w paol w wielka gorąca/
 A tak z przepicia bywa miał z brzuchem mierzwiaka/
 Przeto miał to pigułka poćnał Cyrułka/
 Coż jeśli z tego recepty draby nie przetyka.
 Przed się też z zachwcony do owego Saka/
 Jako Cyrułk dobra wrót nie chybił znać.
 Tak z Lubrawu wyszedł Chelus po nić/
 Abo gdy kawa kłóży piskorzy wychi.

Przeto pód łaską mola/ rośdzicie plłnie/
Abysście Sobota cżili co rok w Wilnie.
Wtóra wazh X. Barchardy takim w pomnikiem
Obodżony że został w piekle mieyskim synkiem
Nie zantechaycie w ten dzien wsielt tego wesela/
Wyprawcie po kłofy Schwana Samuela
A jeżeli wozoy chęta troche łaskaw na mie/
Wtch też zā me zdrowie/ z brābiny byle zlamie/
Ale i z nañ przedemna/ skārgo przekłādać/
Te tedy Decysya w tym obemnie maćie.
Pierwsza/ że slyśe przy chrście Dyabły rad wygānā/
A cżi to w prawdzie on ma z mego rostkazānta.
Jednā łaskie tego/ sem to rostkazowā/
Abyto rāt sasiādy nāśe despektowā.
A gdiście podiet mamy/ przed sadem po śmierci/
Kiedys z tego cłāła dupych wywierci.
W niebie nie/ Cysien nie mās/ od Kālu też wārā/
Ziemia tylko dla żywych rātāc nāśā wiārā.
Jeżeli to nie głupia/ sūtāc z temi zwoady/
Kdorzy mu towarzyszni beda y sasiādy.
Dobry cżenā Bāłwini że ich nie gniewāia/
Przeto też sam cżi od nich co przednieysze māia.
Bānte pomni co ninte raz od Dyabla podkālō/
Gdy misie w Wictembergu raz go wygnāc cżiālō.
Ale go zākręstyler drzwōl wyrebywano/
A ninte ledwie nāpōty żywego zāstano/
Aspleby porwie dżiāly o tym mōle plubry/
Co zā zysk otrzymaly zā te z Dyablem wdry/
Tego zā cen Wrocłysm y on godzien zyska/
Wtch go z ie X. Samuel z pieprzem nā patmiska.
Leżiālō y sām z rozumiał z Maciā wāśego/
Nie stāte cżnie wżywōz wyklīnānta tego.

Jezeli Káholnowi kumem sie byś przyda/
 Przy Sásłim dziecku/ aż moy klacwy sie swey wstyda.
 A toli choć to Dyabły zlemi nazywdia/
 Przećle sie w cierpliwości oni zbye loch dła.
 Choć to ich X. Sámuel z bespektem wygánia/
 Przyima go oni przebáta/ do swego miešťania.
 O Táz gdy Polskich Biskupow dwu w Postyle wlozył/
 Pátrście iáko mnie pieknie/ y was rchedozyl.
 Stánisław doszł táwntle czyćlec przypomina/
 Wieby trzećtoletniego wstrześł Piotrowiá.
 Woyćlech Bogárodzice wzywáł dosć przedemná/
 To iá lgarz opál wósc/ y wy wstęscy zemná.
 Ci byli Biskupámi Rzymstego Kościółá/
 A iá z ástke mowiac/ z támted vćlekl zgotá.
 Ci ó dochody/ y wáś Kościelne czynili/
 Amyslnych do sżetu wóle polupili/
 Wywidy byl náś poczetek wywiódł ob Judasá/
 Bázicyby stározyena bylá wiára náśá.
 Wá y pokazałby byl w piśmie rozum bystry/
 Bo Judas przyszedł tápáć Chrystusa z Ministry.
 Bylitám inż náten czas y Seniorowá/
 Tle paptescy Plebani/ áni Proboszczowie.
 Widzićte w iará náśá iáć darenó ná świećcie/
 Reo iá nowa nazywa iádá co to plećte.
 Pátrście iáć sie z Ministri Judas dobrze chorowá/
 A z tych Biskupow jeden z námi nta obcowá.
 Przećle ich wáś Sámuel nazywa Sásami/
 A ci iáko widzićcie brzdzieli sie wámi.
 O Jezeli mu sie Swietych táć bázno záchćiałó/
 A z w Sásłim Kościóle iésze ich ma mabé
 Ktorych tu nie wyliżám/ záz y ten nle swięcy/
 Wleczemik Pan Burchácy/ w Wílnie teraz leży.

Miserat
 aut Seni
 ores po
 puli lu
 dá cum
 Minist
 ris ad ca
 piendú
 Iesum.

Wie ma

Wie ma ddać namnie Luterse/ y na moley Rách nie/
Wie trawnac cudzych/ bo to subienica pachnie.
Wie wy se sie do mych pluder ozymacie/
A wielkie ku nim wtdze naboženstwo maćie.
Byłi wam byście one naboženie wytrzesli/
Stela byście z nich do enor przykładow obniesli.
Bo dšiemieć dšieiat dšiemiec lokci materzey/
Bas wam nie dadzo przykladu/ mey temperancyyz
Jesli na sprawiedliwosc chacie sieznich zdobyć/
Dacie sobie tak wielkie wagi/ y funt zrobic.
Jesli sie w stateczności/ y mstwie Kochacie/
Wlascie Kawtana: moie samuraty maćie.
Madrosć tej w pludrach mieśka dosyc to rzecz iawná/
Bo ia z camentu do glowoy/ gonia Balam zdawna.
Przeto kto w moim piśmie chce sie doktorowac/
Musí wprzod w Witembergu me pludry cšlowac.
A toz iu maćie cštery co przednieysze enory/
Czšcieš me samuraty takó Pleynor zloty.
A trzejwošci conterfet mošcie w nich mšewac/
Bo wołałem w swoy katowon nizi w pludry zlewac.
Kto by teš o poštory wizerunki prošil/
W ełka pokora/ sem ich na glowie nie nošil.
Pragniećeliceš wiary/ náđšcie miłosć/
Ná yđšcie tam tych rzecz y wielke obštosć.
Jlekoć ná nie okiem/ lub myšla poyšrzyć/
Se to sa pludry moie/ á za nše wierzyć.
Šacem mšycie náđšcie/ se w as tá zapláta/
Dowidz/ korey dostepilwaš nanušly Tá:á
Przeto teš w Witembergu v moley Ráplice/
Widza me pludry ná eštalc nie tádey kocwlec.
Ab yćie poglodaće swoim okiem na nše/
Šatez na mšeli w wierze swoy vgrunto wanie.

Cmilosćci nie wspomnie/ bō me samuray/
 A komusby milosćci nie opowiedzły.
 Wiecie co mnie w te pladry z Bapce wegnęło/
 Milosćci/ gdy sie w Kattryncejerce zakochało.
 Wszak też sa w skarbie waszym iey pāncosle stare/
 Otoż maćcie reliquien z moich piuder pāre.
 A Kātholickim Swieterym daycie poſoy proſie/
 Bo ci takō widzićcie wolećcie mājā woladze.
 Jesli co test wolecia umārte wſtrzeſali/
 Serzeſcie sie by was w ſwintie nie po obracali.
 A ten co ſwiete poſradl/ ſwietokręca wolaſny/
 Nlechay babzle wydany/ nā dowod tak iāſny.
 Nlech by go wczyl trzymać/ ſwey wiary inaczey/
 Pān Piekarz Alexander/ vbramy Sobaczey.
 A ſwiatoſćcia loiora oſwiecat mu bōżi/
 Aby poznal ſwe glupſtwo/ y blad ſwoy gliboſi.
 Nlech by mu iedno kolo brzucha poſyndował/
 A Przyznałby takō dawno iuż Communitował.
 Nalazłby temu peronie taki lat dzieſiatek/
 Prawieć wam dobry dāie od ſiebie poſiatek.
 A trudno ſie przeć tego/ ſam go w tym nalega/
 Miniſter/ tegoż wolaſny/ Mlowiſz Kollegā.
 A zemu by to ſznil/ ā za nie widzićcie?
 Bo mu takō ſā ſpowiedzi ſā to nie plāććcie.
 A do tego zgolā mu/ ciāſko ſie ſprobować/
 Jāko powinten/ ktory chce Communitować.
 Wlec go Alexandrowi/ podaycie nā probe/
 Wnet mu do Communitay zāpali watrobe/
 A Koracy/ y to krādziej z Rzymſkiey Kātryſzey.
 Nie haydzie pewnie tego w mey Ewāngeliey.
 Wlec gdy was temi cneui Koratāni bāwi/
 O iākieyſi tām rodie w tym ſptewāniu prāwi.

I tu w nim intencja zrozumieć potrzeba/
 I płańcieć to on też pragnie a nie z siebie/
 Oby mu to pragnienie zaczęła zganiły/
 I kłótnie Doracę nanieć puściły/
 O Za y trzeba mu się śmiać/ bo mu w ten rok groza/
 I pery tego własne/ wielka kłótnia Boga.
 Merkury w ściech złodzieiów/ y też i garzew wiatrów/
 I Venus/ do żywotnych tego zedwem parów.
 Wieden się z sobą stopni zisła tego roku/
 Przeto Merkury siedząc Venerze przy boku.
 Pokradł iey grosze z wacta/ oto się gniewała/
 I siła drugich Rogin/ nań pól unowiała.
 Co mu to tak wykładam/ że w dalsze Sassi/
 Zebra nań tego roku okrutne nieszczęśli.
 Dla tego je im wacta/ radę sio nawiedzi/
 Ile ich jedno razy ślicza wice spemiedzi.
 Przeto wale nie w nuda nań to tajemna rada/
 Pen niemu przypomni z gołwa sił rada.
 Jaka część Saska bodzie/ gdy wafie samice/
 Wywroca Samuela/ z nanki nankice.
 O Abo mu tedy daycie z Wilna już venie
 Zą tych enot y nanki/ wielko perfectio.
 Jako mu y w Poznaniu z dawną wężynonoy
 Czyli (jako pisećcie) i tak nie wyświecono.
 Abo mu infa zlećie zabawce te łatwa/
 Daycie mu bydło w ruce/ y kopyto z bratwa.
 Wbat ta jest y po Oycu tego vocatia/
 Eszećlna/ bratwa/ bydło/ nie kłótnia
 Iśe i go maćlā rā ten e do pręte powiślā/
 Oby się ozdychła swinte/ ze pseno powadziła.

Tajem-
 narada
 tytuł to
 jest ksia
 zki ied
 ney gdz
 ie Saski
 strony
 wiary y
 postęp-
 kon X.
 Samue-
 la Schva
 na Dab-
 rowskie
 go deci-
 duia.

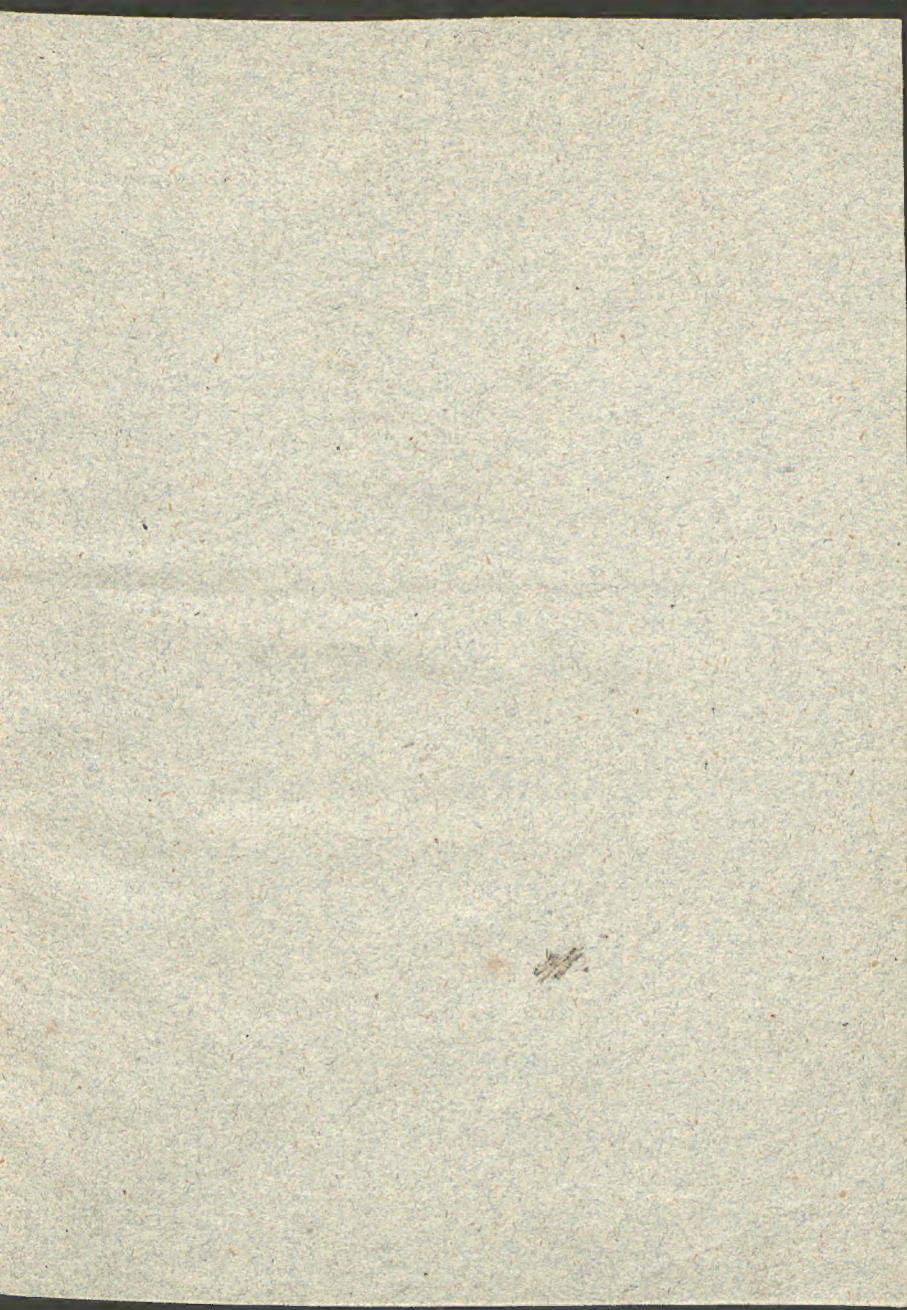
[illegible]

Bo s'm Bálwina iście dusze wódm Dyała biał/
 Błotore Ferdynant Cesarz tam ná ewlecie kości/
 Wiecey dusz W. Minister slich sić przynaszał/
 A którzyż iście wieści Bálwina w biał.
 Jákto nieborak Frydrych, Palatinus Kłeni.
 Wárzo sie teraz iakós ná swym sešesciu mientz/
 Jákóž odbiegł pod wiozík/ wćtel áic z Prági/
 Ták teź fortuna iego/ niema wiecey wagi.
 A nabárdziej sie stárza ná iákichci Lissow/
 Przeto Zacyper wysłał co przednieyszych Lissow.
 A którzyby Frydrychowi mocno pomagali/
 A Gaborá/ y Turki z nim iák po swatali.
 Wiece teź y to Bálwiná nie pomiála boli/
 Że Minister sa w wśelkiej y śláchce nie woli/
 Także wolałby drugi z átem widzieć Syná/
 Wz Balthusa/ ábo Ministerem Bálwina z/
 Przeto sie teź to w Wilnie niedawno spelnilo/
 Że Bátorosko tam iákies Ministerem ich bylo.
 Jednoź przecie má Bálwin tes consolacycy/
 Że ná swym Zborze w Wilnie slysy o Liliy z/
 Jákto mu bylo płaćnem w Genewie ná grzblecie/
 O pręgi wypalono/ zá co t sami wiecie.
 Przeto rad że sie dziatki iego herbem sezyca/
 A ták go postawił/ nád Zborewa spico.
 O Przyj nie metba/ ktore nád Liliá iego/
 Włożono ná Zbor/ miásko Bóráná prześlędo/
 Odrz wie że ten Przyj/ iego syna ktowie mili/
 Lewemu go lotrewi ná ciece peficawili.
 Bo pouteważ ze Zboru wyprono obázy/
 Przyj Boży, mięysca nie ma/ y nie tam nie wazyj

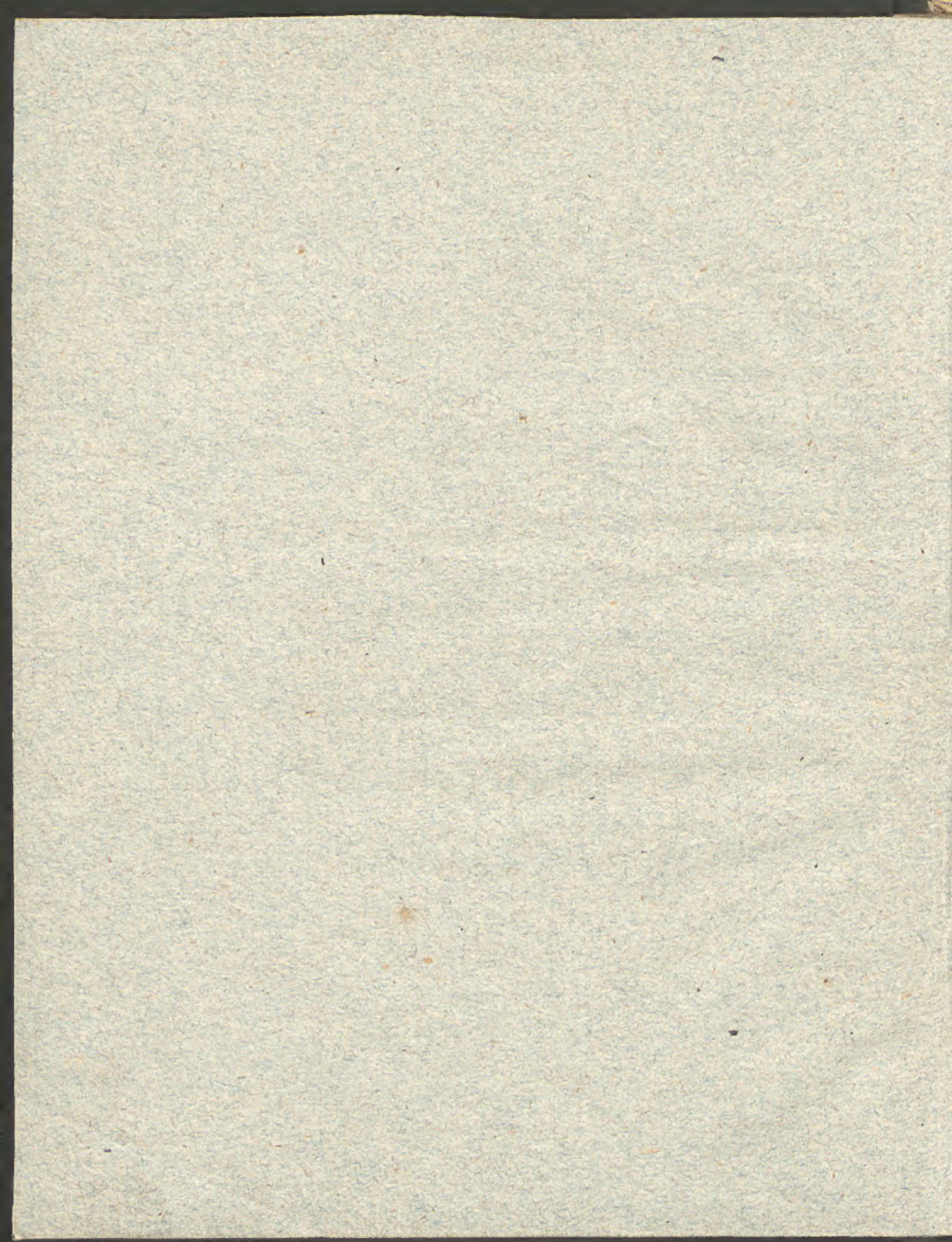

Ale tuż na wiek wiekóm w żem błęsn polecimy/
 Radośnią przelotego / wespół z tego dźwięku.
 Wy bśiacki w prawach moich z serca sie Kochaycie/
 Aże słowem iłkai iako starb drogę chorowaycie.
 Naprzód wolerzcie że wpyrżycy co iedno w was ślly/
 Jako też wierzo sąrci / y Lucyper miły.
 Że Chrystus wmarł za świat / y wstał do nieba/
 Daley nie do zbawienia / wlecey nie potrzebą/
 Wpyrżcie wczynki dobre / Kłopoty to prożne/
 Pożty / śluby / czystości / y pokuty rożne.
 Dyscypliny y tñse ciała urodzenia/
 Niegodna między wami dobrego wspomnienia/
 Jedy / piey / broy czoie dśiwy / będnieś przedie w niebie/
 Jaki to wpyrżko Pan Chrystus zapłacił iś ciebie.
 Śia / i / spłw / byroś / też wpyrżkich niecnosć Pánem/
 Buryś za mna do Dyabla / na wiek wiek cew / Amen.

6420
6

